

Als que somien amb una dictadura, només els desitjariem una cosa: Que intentessin implantar-la.

Una carta del senyor Domingo al senyor Macià

DIMITEIX EL SEU CARREC DEL DIRECTORI D'E. R. de C.

El ministre d'Agricultura, en rebre els periodistes, els lliurà una còpia de la següent carta, la qual ha cursat al senyor Francesc Macià: "Venerable amic: Em crec en el deure de dimiir davant vostre, de manera irrevocable, el meu càrrec en el directori de l'Esquerra de Catalunya. Aquesta actitud, presa per mi espiritualment ja fa temps, em veig ara en l'imperatiu moral de portar-la a cap. No vull ni amb el silenci compartir la responsabilitat d'una tàctica política que jutjo fonamentalment equivocada. Des de les eleccions generals, l'Esquerra segueix un camí — al meu entendre — poc encertat. L'Esquerra segueix pensant que conspira, no pensa que governa. Segueix pensant que està enfront de la monarquia. No pensa suficientment que està dintre d'una República, regida per homes fidels als principis que han defensat i als compromisos polítics que van contraure i contrauen. L'Esquerra segueix pensant que la seva missió és criticar, combatre, atacar, i no pensa que en aquesta hora històrica de responsabilitats per a tots, l'acció dels republicans ha d'ésser en sentir-se col·laboradors d'una obra comú i que en aquesta col·laboració sembla més noble l'obra d'edificar. No s'ha d'anar a cercar una popularitat, ni crear-se un nom, sinó sacrificar a la realització d'aquesta labor patriòtica, la popularitat i el nom que es tingui. No es pot pensar que mereixen i vull repetir-vos que crec que vos, personalment, heu prestat a la República i a Catalunya, un servei inestimable. Vos, amb la vostra gran autoritat, heu contingut passions, heu desviat ambicions, i heu impedit que les follies i els extrems consideressin lleïts tots els camins i propostes totes les hores. Per això mateix potser destinyaria veure-us ja, no com cabdill d'un nucli, sinó com personificació de tot un poble. No davant una tendència, sinó una concreció i que aquesta concreció sumi al voltant vostre, voluntaris i realitats que avui us manquen. A vos no es pot ni s'ha d'amagaros aquest fet a l'hora en la qual Catalunya veu apropiat-se l'aprovació de l'Estatut i per tant la realització de les seves legítimes aspiracions catalanes. No està satisfeta. Per què? Per què vol més? No, perquè no ha vist després de la revolució la cordura suficient,

DECLARACIONS DEL SENYOR LLUHI

La separació del senyor Domingo del Directori d'E. R. de C. Les aspiracions de Catalunya. Unes manifestacions del senyor Macià mal interpretades

Madrid, 8. — Els periodistes han preguntat al senyor Lluhi sobre la carta enviada pel ministre d'Agricultura, En Marcellí Domingo, separant-se de l'Esquerra Catalana. El senyor Lluhi ha dit que com que no coneixia els termes amb què estava redactada la carta, no podia respondre la pregunta que se li dirigia. Ha preguntat si en la carta que havia dirigit el senyor Domingo, exposava els motius pels quals se separava de l'Esquerra. Els periodistes li han donat una referència del que era l'esmentada carta, i el senyor Lluhi ha respost: —Doncs, no té cap importància. Després ha conversat el senyor Lluhi amb els informadors, i ha dit que el senyor Domingo no representava l'Esquerra catalana al Parlament. Ho demostra — ha afegit — el fet que quan fou requerit per a formar part del Govern actual, no sollicità l'autorització de l'Esquerra Catalana, sinó que l'obtingué de la minoria del partit radical socialista, al qual pertany, puix que ni tan sols féu el que el senyor Carner quan a aquest li fou oferta la cartera d'Hisenda, que sollicità de l'Esquerra Catalana que li digués si comptava amb la seva simpatia. Després ha parlat també el senyor Lluhi de l'Estatut de Catalunya i ha exposat la seva creença que les Corts actuals aprovaran l'Estatut i ha afegit que desitjava que ho fos sense mutilacions, perquè d'aquesta faiso quedaria acabat un assumpte tan enutjós com és la qüestió catalana i la República hauria obtingut l'adhésió unànime d'una part del país tan republicana com és la de Catalunya. D'aquesta manera, havent-se concedit la majoria de les coses que se solliciten a l'Estatut, no podrà després aixecar-se bandera nacionalista sollicitant novament el que fins ara s'ha vingut demanant. Com sigui que un periodista s'ha referit a les paraules del senyor Macià afirmant que si les Corts no aproven l'Estatut ell l'implantarà pel seu compte, el senyor Lluhi ha respost que el senyor Macià no ha dit això com a coacció per a les Corts. El que passa és que el senyor Macià s'ha passat tota la vida lluitant per a aconseguir l'Estatut de Catalunya i si ara no el concedeixen haurà de lluitar novament per a aconseguir-lo i es veurà obligat a mostrar-se novament al davant dels que haguessin impedit que l'Estatut s'implantés, tant més quant que tingué a les seves mans una gran oportunitat per a fer-ho en el moment d'implantar-se la República. Ha afegit el senyor Lluhi que, per altra banda, tots els partits anaren a les eleccions a Catalunya portant com a bandera principal la concessió de l'Estatut.

En memòria dels màrtirs de Jaca

Madrid, 8. — El ministre de Justícia vol presentar a les Corts un projecte de llei proposant que en les partides de defunció dels capitans Galán i García Hernández, figurari que la causa de llur defunció va ésser la de "fallecidos gloriosamente por la República".

L'avió de Haya i Rodríguez sofreix una avaria

Madrid, 8. — A dos quarts de set de la tarda, el president del Consell lliurà el següent telegrama que acabava de comunicar-li: "Paris, Centro Radio. — Recibimos de Bamako via Francia el telegrama siguiente: Avión español roto a 65 kilómetros al este de Kouitaka el día 6 del corriente. — Equipaje indenne. — Faltan informes complementarios". Moments després el cap del Govern lliurà als periodistes un altre telegrama redactat en els següents termes: "Dakar. — Comunico la dirección de Marruecos, que a las 17.45 se tenía noticia de que los aviones Haya y Rodríguez que salieron de Miami, se encontraban al parecer illesos en Kouitaka, a 300 kilómetros al este de Bamako en el Sudán francés.

El règim de les Congregacions religioses

El director general dels Registres, es troba preparant per encàrrec del ministre de Justícia, un projecte de llei de congregacions religioses.

UNA COSA QUE NO POT VENIR

Una cosa que no pot venir, és una dictadura. No pot venir, per més que hi hagi a Espanya i Catalunya molta gent que la desitgi: tota la gent que ha rebut el règim nou amb disgust i que fa una resistència passiva a admetre'l. El país no està disposat a consentir una dictadura. I si aquesta dictadura es tractés d'implantar, el Govern no fos prou fort per oposar-s'hi, el país, que el 14 d'abril tingut, en canvi ara, una de bona, i hem de fer-li justícia reconcentrant-ho. —El cop d'Estat del 13 de setembre de 1923, no és possible — ha dit —, si no es donen conjuntament quatre factors: Que hi hagi qui s'atreveixi a fer-lo i que trobi qui l'ajudi; que hi hagi un cap d'Estat que faci traïció al país com la féu el rei Alfons; que hi hagi un Govern covard que el suportí com el va suportar el Govern Albuermas; i que hi hagi un país mansolat que el consentís. Qualsevol d'aquests factors que falli, fa impossible el cop d'Estat. Físicament, si examinem l'estat actual del país, el cop d'Estat és impossible. Precisaré'm més: és impossible la reeixida d'un cop d'Estat. Examinem aquells quatre factors assenyalats per Largo Caballero. Que hi hagi un general que s'atreveixi a fer-lo, és possible. Al món hi ha més folls que no pas persones que tinguin els cinc sentits. Un general que escalfi el cap de quatre inferiors, pot donar-se. Però el que és fora de tot dubte, és que el general que s'aixequés seria immediatament objecte de la sanció inflexible que la Llei de Defensa de la República dictés. Per això, si el cop d'Estat és possible, la seva reeixida és impossible. Per què és impossible, encara? Perquè el país no està disposat a consentir-lo. Això potser farà riure la gent de dreta que la vigília de la proclamació de la República negava que hi hagués ambient republicà. El senyor Cambó no hi deu creure, com no hi han de creure els de "La Veu" ni els de "La Publicitat", que si ells mateixos s'han confessat sempre incapaces de fer quelcom per la llibertat, per una acció violenta, en canvi el dia que els altres — i entre els altres hi som nosaltres — s'han jugat tot el que calgués per conquistar aquesta llibertat, i els han dut el que ells

PRIMER CONGRES NACIONAL

EL DIRECTORI DEL PARTIT, ELS PARLAMENTARIS D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA QUE HAN ASSISTIT A L'ASSEMBLEA DE LA GENERALITAT, I DIVERSOS ELEMENTS REPRESENTATIUS DE LES COMARQUES CATALANES, HAN ACORDAT, DESPRES D'ALGUNES CONVERSEES TINGUDES AQUESTS DIES, I TENINT EN COMPTE TOTES LES NECESSITATS DEL PARTIT, QUE LES SESSIONS DEL PRIMER CONGRES NACIONAL, TINGUIN LLOC A LA NOSTRA CIUTAT ELS DIES 23 I 24, DISSABTE I DIUMENGE, D'AQUEST MES, EN EL LOCAL QUE FAREM PUBLIC OPOR-TUNAMENT

Després dels fets d'Arnedo i Castilblanco

Una ordre general del Director de la Guàrdia civil

Madrid, 8. — El director general de la guàrdia civil, ha redactat el següent ordre general del cos: "He pasado por las mismas situaciones de ánimo que vosotros, y con vosotros he sufrido profundamente ante nuestros cuatro mártires de Castilblanco. Silento yo como vosotros, porque vivo vuestra vida, y sólo así puede uno darse perfecta cuenta de vuestra bondad y de vuestra virtud, que hacen que en todo momento conservemos nuestra templanza y ajustemos nuestra actuación al más exacto cumplimiento de las leyes y de los reglamentos. Porque os conozco me explico perfectamente la confianza de aquellos mártires, que, fiados en la bondad propia, hablaban con las turbas, llevando colgados los fusiles. No lo censuro, que no es censurable el buen deseo que les animó, pero quiero hacerlos resaltar para prevenir a todos de las fatales consecuencias que puede acarrear. Cumpild exactamente nuestros reglamentos. Los jefes y oficiales en nuestras periódicas revistas, deben comprobar que todo el personal del cuerpo sabe a la perfección, tanto el artículo séptimo de la cartilla, como los del 23 al 28 del "Para el Servicio", y el 27 del Código Penal ordinario, que cita nuestro manual. Denunciad ante las autoridades correspondientes, porque ello no es sólo un derecho sino una ineludible obligación, cuantos ataques se nos dirijan, y muy especialmente aquellos con que la prensa sectaria intenta socavar nuestro prestigio, y cuantas excitaciones en mítings y reuniones se hacen a las masas obreras para enfrentarnoslas, olvidando que para ellas también laboramos, pues sin el orden y la paz social que defendemos, su existencia y bienestar se verían comprometidos. Que sepan todos que si nuestros muertos nos llegan al alma, también nos duelen los que caen frente a nosotros en la lucha de la obcecación, del engaño o de la inculcatura ante el cumplimiento estricto del deber. No necesito repetiros que mientras cumplo, responderé siempre por vosotros. Tened la absoluta seguridad de que tenéis la mía más completa y todo mi cariño. Vuestro general director."

ACORDS DE LA MINORIA SOCIALISTA

La minoria socialista s'ha reunit aquesta tarda i en dita reunió es donà compte de la informació portada a cap per la comissió de la mateixa, que anà a Arnedo per tal d'investigar l'ocorregut allí. S'ocupà després del projecte de reforma agrària, i s'acordà que els directius del grup visitin el ministre per tal de dir-li que consideren d'extraordinària urgència la discussió del projecte mencionat. També s'acordà que en el projecte de reforma agrària quedin compreses a més de les clàusules que figuren en el dictamen les següents: Redempció de foros i de rabassa morta, parcel·les i crèdit agrícola. El grup estudià en principi les línies directrius del projecte. Es designà els senyors García i Zugazagotia per tal que en nom del grup vagin a Zalamea de la Serena per a investigar els successos ocorreguts allí. El grup acordà a més solidaritzar-se amb la senyoreta Nelken.

Han mort dos dels ferits a Jeresa, i quatre estan extremadament greus

Procedents de Jeresa han ingressat a l'Hospital militar quatre ferits més víctimes dels successos desenrotllats en aquell lloc fa dies. Tots es troben en estat d'extrema gravetat. A Jeresa només hi ha un ferit greu d'una bala. Han mort els ferits Francesc Sastre i Joaquim Santamaria.

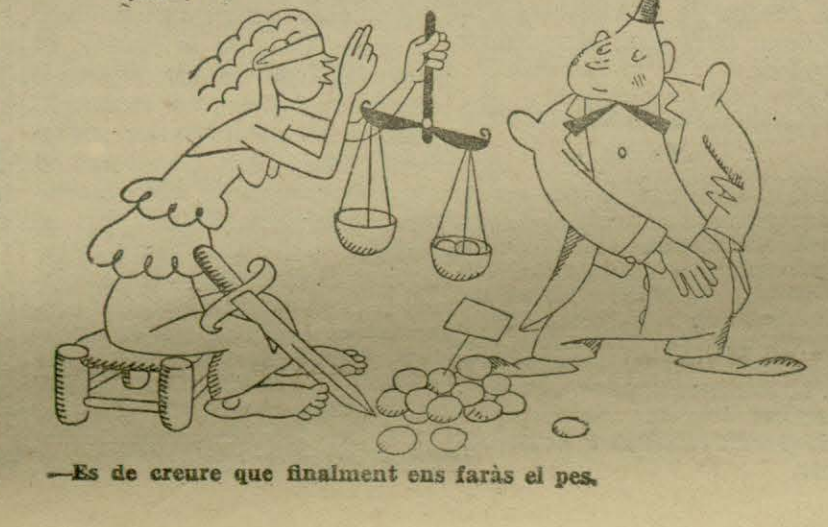
El projecte de secularització de cementiris, a la Cambra

Madrid, 8. — Aquesta tarda estigué a punt d'haver-hi sessió, perquè figurava en l'ordre del dia, el projecte de secularització dels cementiris i pocs moments abans d'anunciar-ho pel telèfon el senyor Salazar cridà per telèfon als senyors Salazar Alonso, president de la comissió de Justícia, per a assabentar-lo que conseqüència de la indisposició que tenia, es veia obligat estar al llit, i per aquesta raó no podia estar present en la discussió del projecte. El senyor Salazar Alonso, es dirigí al president de la Cambra per assabentar-li-ho així, però aquest cridà al ministre de Justícia i poc després es prenia l'acord que es podia discutir el projecte durant la tarda d'avui, malgrat que estigués absent el ministre, actuant en nom d'aquest el president de la comissió de Justícia. A aquest projecte, s'ha presentat un vot particular perquè no siguin permesos els enterraments en criptes de les esglésies ni a les finques particulars. També s'ha presentat un altre vot a defensar pel senyor Gomarís, pel qual es planteja un interessant debat. En el projecte de secularització es diu que l'enterrament es determinarà per la voluntat consignada del difunt, i en el seu defecte per la interpretació que a la voluntat d'aquest donin els familiars. El vot del senyor Gomarís, modifica el criteri determinat que si no consta especialment la voluntat del mort, l'enterrament tingui forçosament que ésser laic. A judici del president de la comissió de Justícia, l'esmentat vot pot provocar vives discussions, ja que són moltes les persones que moren sense fer testament.

L'Estatut de Catalunya

Aquest matí s'ha reunit al Congrés la comissió que entén en l'Estatut de Catalunya. Ha continuat l'estudi de les matèries de la legislació de les quals correspon a l'Estat i la part executiva ha d'atribuir-se a les regions, però com que hi havia alguns aspectes molt delicats, com per exemple, tot el relacionat amb els jutges, s'ha acordat deixar-ho per a nou estudi. Igual ha passat amb les matèries de la legislació de les quals l'execució correspon a la regió, perquè havent estat redactat l'Estatut abans d'aprovar-se la Constitució, no concordaven un i altre en determinats punts. A més figura en el projecte, en el seu primer terme, tot el relatiu a l'ensenyament, punt en què l'opinió de la major part dels comissionats difereix de la dels catalans. La pròxima reunió se celebrará dimarts. Els parlamentaris catalans s'han reunit aquesta tarda al Congrés per a escoltar l'informe que sobre els treballs de la Comissió havien de donar-los els seus representants a la comissió.

CONFIANÇA EN LA JUSTICIA

—Es de creure que finalment ens faràs el pes.